

The background of the cover is a photograph of a man with a beard and mustache, wearing dark sunglasses and a light blue button-down shirt. He is smiling and looking down at a blue microphone held in front of him. The microphone has the text 'Radio TRINITAS' on it. A white cross is positioned above the man's head, with a white arc connecting it to the letter 'i' in 'Dimitrios'. To the right of the word 'Dimitrios' is a circular emblem with a cross and other religious symbols. The title 'Dimitrios' is in a large, white, serif font.

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 211 | 7 - 20 septembrie | 2020 | Anul VIII

aparitie bilunara

Vată pe băț și alte idei caniculare

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Sfânta Epicleză: inima Sfintei Liturghii

Arhimandritul Cleopa ILIE

O performanță a unui inginer de geniu

Horia-Ioan IOVA

NOILE TITLURI

Editorial

Vată pe băț și alte idei caniculare

Evenimente

Nuntă în familia Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”

Explicarea Sfintei Scripturi

Ura și Scriptura

Tradiții

Ziua Crucii de toamnă (14 septembrie)

Interviu

Dăruind vei dobândi

Dicționar liturgic

Sfânta Epicleză: inima Sfintei Liturghii

Pateric

O, creștine, niciun lucru să nu faci, până ...

Istorie

O performanță a unui inginer de geniu

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu, nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA, Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859
ISSN-L 2393-4859

Vată pe băț și alte idei caniculare

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Foto: Andreea DOBRESU

Zi de mijloc de august. Cald, foarte cald. Parcul Carol, puțină lume în jurul amiezii, chiar dacă e zi liberă. Cele câteva puncte cu răcoritoare, dulciuri și altele specifice își găsesc greu clienții, așa cum și clienții își găsesc greu traseele umbroase în condițiile impuse de distanțarea sanitară. Fetele mele, pe role, își fac apariția, ritmic, la câteva minute, lângă banca unde citesc un articol despre părintele André Scrima, după fiecare tură de alee. Cu gândul la spectaculoasa gândire a arhimandritului care a făcut parte din Rugul Aprins, pleacă și pașii noștri aprinși de caniculă cu gândul la o spectaculoasă limonadă, iar apoi la un prânz liniștit. La vreo sută de metri de chioșc, fiica de 10 ani ne atenționează la o doamnă-agent de pază care tocmai pleca de la ghereta țintită și de noi: *Cum poate cineva să se mai sperie de ea dacă mănâncă vată pe băț?* După ce m-am amuzat copios la scena care o înfățișa pe doamna în uniformă cu un imens ghemotoc alb de zahăr, mi-am dat seama că inocența fetei a relevat un aspect profund: cum poți avea încredere într-o autoritate care deraiază de la traiectoria sa prin gesturi incompetente, vulgare sau nedemne de oficiul respectiv? Departate de mine gândul de a o critica pe doamna de la firma de securitate (i-aș spune, totuși, că atât zahăr nu face bine nimănui, nici

măcar când vrei să iei din nou o gură de copilărie); dumneai îmi oferă doar prilejul de a sesiza alte situații.

Un preot în reverendă poate da cu piciorul în minge când trece pe lângă niște puști care bat mingea în fața blocului? Unii ar zice că e sociabil, alții că nu e potrivit. Un polițist poate sta cu chipul pe spate și să schimbe opinii pe portiera unui taximetrist? Nu, nici măcar pentru socializare. Un profesor poate folosi cuvinte de argou pentru a fi popular printre elevi? Nu, chiar dacă pare ceva negociabil.

Cu siguranță, gesturile celor din jur, mai ales ale celor care reprezintă stâlpi fundamentali în stat – Biserica, Armata, Jandarmeria etc. – , trezesc în noi emoții. Mă gândesc în dreptul meu și îmi pare rău de faptele, gesturile sau cuvintele nepotrivite ca slujitor al altarului. În fiecare dintre noi cred

Foto Coperta 1: Andreea DOBRESU

că ar trebui să existe tensiunea dată de onoarea de a fi membru al unei instituții și responsabilitatea purtării cu cinste a respectivei demnități. Nu sunt de condamnat nici doamna cu vata pe băț, nici preotul care dă o pasă, nici profesorul care alege cuvinte dincolo de limita eleganței; fiecare are un strop de copilărie. Nu suntem în măsură să judecăm pe nimeni. Desigur, putem acționa ca Albert Einstein, care spunea:

Știu că din punct de vedere filosofic, un ucigaș nu este responsabil pentru crima sa, dar prefer să nu-mi beau ceaiul alături de acesta. Dar cred că fiecare, în dreptul lui, are puterea să își acordeze noblețea vocației cu responsabilitatea față de ceilalți. *Responsabilitatea este prețul măreției* (Winston Churchill), iar ea își pune amprenta pe orice facem în viață.

Foto: Andreea DOBRESU

Asociația Umanitară Tadeu cu spijinul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar, și cu binecuvântarea Părintelui Paroh Dr. Mihai Gojgar desfășoară, începând cu anul 2017, în mod curent, proiecte sociale, de întraajutorare și educaționale.

În perspectiva dezvoltării acesteia, ne-am propus organizarea unui atelier informativ cu privire la prezentarea portofoliului de activități ale asociației, atelier la care pot participa studenți, masteranzi, absolvenți ai Specializării Asistență socială. Pentru mai multe detalii, puteți accesa pagina de Facebook: www.facebook.com/asociatiatadeu.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la numărul de telefon 0724.269.499, urmând a stabili o dată a întâlnirii noastre.

Nuntă în familia Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”

Monica DAMIAN

29 iunie 2019. Andrei-Ciprian Jora, colegul nostru de redacție și unul dintre principalii „piloni” ai parohiei noastre, o cunoaște pe Larisa-Ramona Vișan, o tânără studentă, membră a comunității Paraclisului Catedralei Mântuirii Neamului. După cinci luni (29 noiembrie 2019), Andrei i-a declarat Larisei dragoste jertfelnică și au hotărât să se căsătorească și să primească binecuvântarea lui Dumnezeu prin Taina Nunții. Astfel, la vârsta de 29 de ani, pe data de 29 august 2020, Andrei a spus „DA” în fața ofițerului de stare civilă, iar a doua ziua, după Sfânta Liturghie, la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, cei doi tineri au primit Taina Cununiei. Plini de emoție, au pășit în biserică însoțiți de părinții lor spirituali: părintele Mihai Gojgar și doamna preoteasă Oana Gojgar. Alături de ei, am fost

Andrei și Larisa primesc Taina Cununiei

Foto: Andreea DOBRESU

și noi, cei din comunitatea „Sfântul-Dumitru”, rudele și cei apropiați lor. Slujba Cununiei a fost oficiată de părintele Antipa de la Mănăstirea Antim, fost coleg al mirelui, și părintele Marius Curelea, prietenul parohiei noastre. La sfârșitul ceremoniei, părintele Marius a rostit un cuvânt de învățătură despre importanța rugăciunii în viața de familie, îndemnându-i pe miri să nu uite de ajutorul lui Dumnezeu atunci când vor avea de înfruntat încercările vieții.

Colectivul de redacție al revistei Dimitrios le urează tinerilor căsătoriți o viață în bună înțelegere, presărată cu multe bucurii. Casă de piatră, Andrei și Larisa!

Andrei și Larisa, alături de nași și de părinți, la Oficiul de Stare Civilă

Foto: Laura DOBRE

Foto: cdn.marturieathonita.ro

Ura și Scriptura

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Dumnezeu urăște? E o întrebare la care nu așteptăm răspuns pozitiv, deși exact expresia din titlu se întâlnește în Scriptură. Își justifică iubirea față de Iacov, pentru care israeliții cer lămuriri prin faptul că „am iubit pe Iacov, iar pe Isav l-am urât” (Maleahi 1, 2-3). Cum poate Dumnezeu să urască și, mai mult, să-și dovedească iubirea prin ură? Textul nu oferă nicio explicație a urii, în schimb pare că ura și iubirea sunt alegeri arbitrare ale divinității. Edomiții, descendenții lui Isav, sunt numiți chiar peste câteva versete: „poporul împotriva căruia Domnul (Iahve) S-a mâniat pentru totdeauna” (v.4). [...]

„A urât” înseamnă „a iubit mai puțin”. În *Facere*, 29, 30-31, există o asemenea echivalare: „Iacov o iubea pe Rahila mai mult... iar Domnul a văzut că Lia era urâtă”. [...] O paralelă se găsește chiar și în Noul Testament în *Luca* 14, 26, unde Hristos vorbește

de cel care își „urăște” rudele pentru Evanghelie, pe când Matei, în capitolul 10, versetul 37, folosește ca echivalent expresia „a iubi mai mult”. Totuși, la *Maleahi* nu este vorba doar de o iubire mai estompată, ci chiar de o hotărâre potrivnică, negativă. Iahve nu doar „iubește mai puțin”, ci „S-a mâniat pentru totdeauna”. A traduce, în acest caz, „pe Isav l-am iubit mai puțin” ar fi o încercare nereușită de cosmetizare a interpretării. Chiar avem de-a face cu ură! [...]

S-ar părea că Dumnezeu, fără niciun motiv moral, l-a urât pe Isav. L-a urât, altfel spus, nu pentru că acela păcătuisese în vreun fel, nu pentru a-l pedepsi, ci pentru a face o diferență între el și Iacov. [...] De fapt, inițial, Isav fusese „cel ales”. El era cel întâi-născut, deci cel cu dreptul de a moșteni casa părintească și de a se bucura de binecuvântarea tatălui. El era cel pe care Isaac îl iubea mai mult (*Facere* 25,

28). Or, tocmai prin Isaac, tatăl său, urma Isav să primească făgăduințele divine, pe care Isaac, la rândul lui, le primise de la Avraam. Isav își vinde dreptul de întâi-născut pe o fiertură de linte, punând mai mult preț pe satisfacerea pântecelui decât pe statura duhovnicească a alegerii divine (*Facere* 25, 33-34). Apoi, căsătorindu-se cu femeii străine, și nu cu o femeie din cadrul aceluiasi clan, ca Iacov, Isav devine pricină de amărăciune pentru părinții săi (*Facere* 26, 34-35). [...] Ura lui Iahve nu mai pare arbitrară, ca depinzând doar de preferințele nejustificate ale divinității. Dimpotrivă, ura este un efect al acțiunii omenești. [...] Noi toți cei care auzim cuvântul lui Dumnezeu, făgăduințele, suntem cei iubiți și aleși. Însă, disprețuind acest dar, intrând în legătură cu idolatria reprezentată de căsătoria cu femeile străine și vânzând pe bunuri trupesti harul chemării, devenim din

Rubrică realizată: Daniel JORA

întâi-născuți și iubiți obiecte ale urii dumnezeiești. [...]

Ura divină este desigur un mod antropomorf de expresie. Dumnezeu în Sine nu este dominat de afecte, nici tulburat de sentimente. Fericitul Augustin asociază foarte bine ura cu lipsa lucrării dumnezeiești. Dar aceasta nu se datorează lui Dumnezeu, Care lucrează permanent, ci omului care devine opac la chemarea divină. Prin libertatea sa, omul se retrage din conul de lumină al energiilor necreate în întunericul părăsirii. În lipsa iubirii dumnezeiești, omul rămâne pradă urii. Nu a lui Dumnezeu, ci a propriei sale decizii, care se întoarce acum asupra lui. De aceea, putem să reformulăm exegetic fraza din *Maleahi* „am iubit numai pe Iacov, iar pe Isav am urât” în felul următor: „te-am iubit numai pe tine când erai ca Iacov, dar acum când ai ajuns ca Isav te urăști pe tine însuși”.

Alexandru Mihailă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 145-150.

Foto: Andreea DOBRESCU

Produse handmade, AuGUSTeria, 23.08.2020

Ziua Crucii de toamnă (14 septembrie)

florile, care-și arată părerea lor de rău că se usucă. Acum se adună din păduri și ramurile de alun, ramuri ce dețin roluri importante pentru fântânarii care vor să depisteze izvoarele subterane.

Ziua Crucii este numită în popor și Cârstovul viilor. În calendarul viticol, acum se declanșează culesul viilor. La culesul viilor, nu se uită de strugurele lui Dumnezeu: nu se culeg strugurii de pe ultimul butuc al viei, aceștia fiind lăsați ca ofrandă lui Dumnezeu, păsărilor cerului.

Acum este timpul prielnic de a se „bate nucii” pentru o recoltă bogată în anul viitor. Se spune, în popor, că dacă sunt pomi ce nu au rod, în Ziua Crucii dacă se așează curpeni de pepeni pe el, de la anul, va prinde rod.

Ziua Crucii are din vechime prognoze meteorologice verificate în timp de către săteni: atunci când cocorii se pregătesc de plecare, este un semn că vremea se răcește. În schimb, cârdul de ciori gălăgioase anunță căderea brumei, iar dacă tună în această zi, e semn că toamna va fi lungă.

Tot acum este serbată și Ziua Ursului, zi care încheie ciclul sărbătorilor consacrate acestui animal, marcând totodată și pregătirile pentru anotimpul rece. În tradiția populară, se spune că de la începutul lunii septembrie, ursul nu mai intră în apă și își caută partener de împerechere.

Rubrică realizată: Oana IVAN

crestinortodox.ro

Dăruind vei dobândi

Sfârșitul lunii august înseamnă pentru comunitatea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă” și pentru Asociația Umanitară Tadeu un prilej de bucurie, când se văd roadele muncii acestor oameni minunați. Este vorba despre târgul AuGUSTeria, care s-a aflat anul acesta la cea de-a patra ediție.

AuGUSTeria înseamnă, de fiecare dată, să descoperi gustul faptelor bune, pentru că despre asta este vorba. Toate produsele realizate de către voluntari au avut un singur scop: să bucure inimile copiilor dornici să înceapă școala și să pășească în viață cu bine. S-a avut în vedere colectarea de fonduri necesare pregătirii pentru începutul anului școlar a peste 200 de copii care provin din familii cu posibilități financiare reduse.

Centrul Vechi a fost inundat cu bunătate, zâmbete, împliniri și toate acestea pentru ca viitorii medici, avocați, polițiști, artiști, ingineri să își vadă visul cu ochii. Rechizitele cumpărate în urma vânzării produselor de la AuGUSTeria au ajuns deja la copii și nu cred că ne putem imagina bucuria din ochii lor și speranța care le-a luminat sufletul.

Bineînțeles, că toate acestea nu puteau fi posibile fără sacrificiul și implicarea voluntarilor din Asociația Umanitară Tadeu, dar și a întregii comunități a Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”. Ca urmare a acestui lucru, am ales să vorbesc cu unul dintre voluntarii activi la această minunată acțiune, Silvia Ana Maria Barbu.

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea ta?

Am ajuns prima dată la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” când se oficia slujba Privegherii de noapte. Era la sfârșitul lunii februarie a acestui an, și ceva, nu știu exact ce, m-a făcut să rămân în acea seară. Tot ce îmi aduc aminte este că ploua torențial, iar eu eram foarte tristă. Am intrat în biserică plângând, iar când am ieșit, la finalul slujbei, deja eram o altă persoană. Mă cuprinsese un sentiment minunat de liniște care m-a determinat ca următoarea săptămână să merg la spovedit.

Ce îți place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Silvia Ana Maria BARBU,
40 de ani, București, avocat

Foto: Arhiva personală

Situată la pol opus Alexiilor (17 martie), Ziua Crucii reprezintă un important hotar între anotimpuri. În calendarul creștin-ortodox, Închinarea Sfintei Cruci (17 martie) și Ziua Crucii de toamnă (14 septembrie), împart anul în două anotimpuri a câte șase luni. Poporul crede că pământul „se deschide” pentru reptile, insecte, plante la începutul primăverii, la Ziua Crucii de primăvară, și „se închide” în Ziua Crucii de toamnă, luând cu sine insectele, șerpii, plantele care au fost lăsate la lumină din primăvară. De la Ziua Crucii până la Alexii toate găngăniile, jigăniile stau ascunse ca într-o ladă prin găuri, văgăuni și alte ascunzișuri. Toate păsările migrează pentru a reveni primăvara de Alexii.

Credința populară povestește că șerpii care i-au mușcat pe oameni nu pot intra în pământ în această zi; pentru acest păcat, pământul nu-i primește.

De Ziua Crucii, pământul se închide nu numai pentru vietăți, ci și pentru plante. Acum vorbesc toate

Nu cred că există ceva anume care să îmi placă cel mai mult, tocmai pentru că îmi place totul. Pur și simplu, mă regăsesc aici, mă simt ca acasă, împăcată, și știu că atunci când îmi este cel mai greu am unde să vin ca să găsesc răspunsurile și sprijinul pe care le caut. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că mi-a îndreptat pașii către acest loc minunat în cel mai greu moment din viața mea. Un moment în care nu aveam cu cine să vorbesc și cui să îi mărturisesc ceea ce port în suflet.

Ce te-a determinat să rămâi parte a familiei „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Încă din prima clipă în care am ajuns la această biserică, am știut că nu o să mai plec. Efectiv, nu îmi pot imagina ca într-o zi să nu mai vin la biserică. Odată cu începerea stării de urgență, dorul meu s-a accentuat, abia așteptam să mă pot întoarce. După ce s-au redeschis bisericile, am venit mai des aici și, sincer, îmi pare tare rău că nu o pot face și mai des.

Expresia „preot cu har” a căpătat sens pentru mine după ce am reușit să vorbesc cu părintele Mihai și atunci am înțeles cât este de important să ai un duhovnic de la care să înveți și care să te ajute să te formezi. Și dumnealui este un motiv întemeiat pentru care mi-ar plăcea să fac parte mult timp din familia Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Ce părere ai despre comunitatea formată aici?

La Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, am cunoscut oameni minunați, care formează cea mai frumoasă familie, în frunte cu părintele, care are grijă să o crească permanent. Fiecare are ceva de dăruit și o face ori de câte ori poate. Aici găsești sprijin și prietenie, valori pe care de multe ori uităm să le cultivăm. Este foarte simplu să fii lângă cineva când îi este bine, dar este la fel de greu să îi fii alături când îi este greu. Toată viața mi-a părut rău că nu am avut o soră sau un frate, dar mă bucur și sunt recunoscătoare pentru frații și surorile pe care le-am găsit aici, în sânul comunității „Sfântul Dumitru-Poștă”. Pe această cale, vreau să îi mulțumesc Laurei Tărăpoancă pentru prietenia și suținerea ei și care în miezul nopții venea să vadă cum mă simt doar pentru că eu nu răspundeam la telefon.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Nu aș schimba nimic. Tot ce îmi doresc este să mă pot implica mai mult în activitățile comunității și să mă bucur de cât mai multe evenimente, așa cum a fost și AuGUSTeria. Faptele bune și momentele alături de oamenii frumoși de aici, sub îndrumarea călduroasă a părintelui Mihai, sunt doza mea de energie.

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

Foto: Andreea DOBRESCU

Sfânta Epicleză: inima Sfintei Liturghii

Arhimandritul Cleopa ILIE

Elena VITAN, AuGUSTeria, 23.08.2020

La Sfânta Epicleză, la invocarea Sfântului Duh, preotul ridică mâinile în sus, apoi face trei închinăciuni până la pământ și cheamă pe Sfântul Duh, zicând: „Doamne, Căci tu pe Preasfântul Tău Duh L-ai trimis în ceasul al treilea Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la mine, ci Îl înnoiește întru noi care ne rugăm Ție”. Apoi face o închinăciune până la pământ și iar ridică mâinile și cheamă Preasfântul Duh, de trei ori. Și când termină această chemare a Sfântului Duh, el arată spre dumnezeiescul Agneț și

Sfântul Potir și zice: „Și fă, Doamne, pâinea aceasta cinstit Trupul Hristosului Tău. Amin. Iar ce este în acest Sfânt Potir, preascump Sângele Hristosului Tău. Amin!”. Și, binecuvântându-le, zice: „Prefăcându-le pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt. Amin. Amin. Amin!”. Apoi preotul stă în genunchi și se roagă împreună cu tot poporul, pentru întreaga lume.

Aceasta este inima Sfintei Liturghii, căci acum se coboară Duhul Sfânt peste Sfintele Daruri, care se prefac în Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

O, creștine, niciun lucru să nu faci, până nu faci semnul Sfintei Cruci!

Crucea este biruință, Crucea este steagul lui Hristos, Crucea este arma cu care Hristos a biruit puterile iadului și ale morții. Deci, vai și amar și blestemat și de trei ori blestemat este acela care nu se închină cinstitei și de viață făcătoarei Cruci a lui Hristos!

O, creștine, niciun lucru să nu faci, până nu faci semnul Sfintei Cruci: când pleci în călătorie, când începi lucrul, când te duci să înveți carte, când ești singur și când ești cu mai mulți; pecetluiește-ți cu Sfânta Cruce fruntea ta, trupul tău, pieptul tău, inima ta, buzele tale, ochii tăi, urechile tale și toate ale tale să fie pecetluite cu semnul biruinței lui Hristos asupra iadului. Și nu te vei mai teme atunci de farmece sau de descântece sau de vrăji. Că acelea se topesc de puterea Crucii, ca ceara de la fața focului și ca praful în fața vântului.

Ne vorbește părintele Cleopa 2, Ed. Mănăstirea Sihăstria, 2004, p. 32.

Foto: Andreea DOBRESCU

Voluntarii Asociației Umanitare Tadeu, AuGUSterea, 23.08.2020

Foto: 24pharte.ro

O performanță a unui inginer de geniu

In ziua de 15 septembrie 1895, a fost inaugurat podul Anghel Saligny care a asigurat circulația feroviară pe ruta București - Constanța timp de aproape un secol. În ziua inaugurării, edificiul a fost traversat de un convoi de 15 locomotive, cu viteza de 80 km/h, în timp ce inginerul Anghel Saligny, coordonatorul echipelor de proiectare și execuție, se afla împreună cu șefii echipelor de muncitori într-o șalupă sub pod, garantând astfel cu propria viață pentru rezistența lucrării.

Ansamblul de poduri și viaducte, care reprezenta la vremea inaugurării unul dintre cele mai grandioase astfel de proiecte din lume, era necesar pentru a conecta tronsoanele de cale ferată Constanța - Cernavodă și București - Fetești, traversând Dunărea și Brațul Borcea. Construcția a fost începută și finalizată în prezența Regelui Carol I și a purtat numele suveranului până la instaurarea regimului comunist. Capătul dinspre Cernavodă a fost decorat cu statuile a doi dorobanți, în memoria eroilor

căzuți în Războiul de Independență.

La momentul începerii lucrărilor, inginerul Anghel Saligny își dovedise deja măiestria prin numeroase realizări tehnice, în construcția de căi ferate și silozuri de beton armat. Cu ocazia construirii podului peste Dunăre, acesta a pus în practică două inovații importante – folosirea oțelului turnat și a sistemului de grinzi Gerber – sporind astfel atât rezistența structurii, cât și eficiența procesului de construcție.

Podul a fost avariat pentru prima oară în 1916, în timpul Primului Război Mondial, atunci când trupele românești aflate în retragere au primit ordin să-l distrugă. Alte avarii importante au survenit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în urma bombardamentelor Aliatilor, care l-au scos din uz pentru mai multe luni.

Un nou pod feroviar, cu cale ferată electrificată dublă, alături de podul rutier, au fost construite la sfârșitul anilor '80, pentru a face față noilor nevoi de transport spre litoral.

Rubrică realizată: Horia-Ioan IOVA

Pictură din Biserica Hora (Istanbul)

Cu ecourile scandalului Hagiei Sofia încă nestinse, autoritățile turce au anunțat preschimbarea unui nou locaș de cult creștin în moschee. Biserica Hora, vechi monument de arhitectură bizantină din secolul al IV-lea (forma actuală provine din secolele al XI-lea și al XIV-lea, când a fost reconstruită și, respectiv, redecorată cu fresce și mozaicuri), a fost transformată în moschee la câțiva ani de la căderea Constantinopolului, dar în 1945, aceasta a devenit muzeu, la fel ca și Hagia Sofia. Prin decizia președintelui Recep Erdogan, moscheea Karyie, așa cum este cunoscută de către musulmani, a fost predată autorităților religioase din Turcia la sfârșitul lunii trecute. (mediafax.ro)

Primul gest făcut de Zdravko Krivokapić, liderul coaliției de opoziție, imediat după câștigarea alegerilor parlamentare din Muntenegru, a fost să meargă la Catedrala Învierii din Podgorica să îi mulțumească lui Dumnezeu și să

ceară binecuvântarea Mitropolitului Amfilohie. Pentru prima oară în 30 de ani, Partidul Social Democrat pierde alegerile în Muntenegru și aceasta vine după promulgarea unei legi, îndelung contestate, a libertății religioase, în urma căreia o mare parte dintre proprietățile eparhiilor aparținând de Biserica Ortodoxă Sârbă (eparhii de care țin cei mai mulți dintre creștinii ortodocși din Muntenegru) urmau să fie naționalizate. (orthochristian.com)

Un concert mai puțin obișnuit a avut loc la sfârșitul lunii trecute (28 august, Adormirea Maicii Domnului după calendarul vechi) în Stara Zagora, Bulgaria: premiera oratorului „Patimile după Matei”. Nu este vorba despre capodopera lui Johann Sebastian Bach, ci despre o compoziție a lui Ilarion Alfeiev, Mitropolit de Volokolamsk (Rusia). Muzica și versurile au fost interpretate de corul și orchestra Operei de Stat din Stara Zagora, sub bagheta unui maestru inedit: Mitropolitul Ciprian de Stara Zagora. (orthochristian.com)

phototrekistanbul.blogspot.com

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Foto Coperta 4: Mircea FLORESCU

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 7 – 20 septembrie

LUNI, 7 SEPTEMBRIE

> 18:00 - Vecernie și Litie

MARȚI, 8 SEPTEMBRIE (†)

Nașterea Maicii Domnului

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MIERCURI, 9 SEPTEMBRIE

> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 11 SEPTEMBRIE

> 18:00 - Acatistul Sfântului Pantelimon

> 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 12 SEPTEMBRIE

> 10:00 - Parastase*

> 18:00 - Vecernia și Paraclisul
Maicii Domnului

DUMINICĂ, 13 SEPTEMBRIE

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

> 18:00 - Vecernie și Litie

LUNI, 14 SEPTEMBRIE (†)

Înălțarea Sfintei Cruci (Post)

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 15 SEPTEMBRIE

> 06:00 - Sfânta Liturghie

> 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 16 SEPTEMBRIE

> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 18 SEPTEMBRIE

> 18:00 - Acatistul Sfântului Iuda Tadeu

> 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 19 SEPTEMBRIE

> 10:00 - Parastase*

> 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 20 SEPTEMBRIE

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

Strada Franceză nr. 1, sector 3, București

mihaigojgar@yahoo.com

www.sfantuldumitruropa.ro

facebook.com/revistadimitrios

bisericasf.dumitruropa

BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001